

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 04.08.1977, sp. zn. 1 Tz 36/77, ECLI:CZ:NS:1977:1.TZ.36.1977.1

Číslo: 67/1978

Právní věta: Lhůta k podání odvolání obviněným, který je ve výkonu trestu odnětí svobody, je zachována též tehdy, odevzdal-li obviněný písemně provedené odvolání ve lhůtě příslušnému vychovateli nápravně výchovného ústavu, v němž odpykává uložený trest odnětí svobody. Na zachování této lhůty nemá vliv skutečnost, že vychovatel vrátil obviněnému včas podané odvolání zpět k odstranění domnělých formálních nedostatků podaného odvolání a znovu je přijal až po uplynutí lhůty k podání odvolání.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 04.08.1977

Spisová značka: 1 Tz 36/77

Číslo rozhodnutí: 67

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Odvolání

Předpisy: 141/1961 Sb. § 59 odst. 1

§ 253

§ 60 odst. 4 písm. d)

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 67/1978 sb. rozh.

Lhůta k podání odvolání obviněným, který je ve výkonu trestu odnětí svobody, je zachována též tehdy, odevzdal-li obviněný písemně provedené odvolání ve lhůtě příslušnému vychovateli nápravně výchovného ústavu, v němž odpykává uložený trest odnětí svobody.

Na zachování této lhůty nemá vliv skutečnost, že vychovatel vrátil obviněnému včas podané odvolání zpět k odstranění domnělých formálních nedostatků podaného odvolání a znovu je přijal až po uplynutí lhůty k podání odvolání.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 4. srpna 1977 sp. zn. [1 Tz 36/77](#).)

Nejvyšší soud ČSR rozsudkem ze dne 4. srpna 1977 sp. zn. [1 Tz 36/77](#) vyslovil, že usnesením krajského soudu v Praze ze dne 25. listopadu 1976 sp. zn. 7 To 229/76, jímž bylo podle § 253 odst. 1

tr. ř. zamítnuto odvolání obviněného M. P. proti rozsudku okresního soudu v Mělníku ze dne 17. září 1976 sp. zn. 4 T 22/76, byl porušen zákon v ustanovení § 2 odst. 5 tr. ř. Toto vadné usnesení zrušil a přikázal krajskému soudu v Praze, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Rozsudkem okresního soudu v Mělníku ze dne 17. září 1976 sp. zn. 4 T 22/76 byl obviněný M. P. uznán vinným trestným činem výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. a odsouzen podle § 202 odst. 1 tr. zák. k trestu odnětí svobody v trvání šesti měsíců nepodmíněně, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 2 písm. b) tr. zák. zařazen do druhé nápravně výchovné skupiny. Trestná činnost je podle uvedeného rozsudku spatřována v tom, že obviněný dne 1. července 1976 v restauraci hotelu Dolina v Kokoříně v podnapilém stavu před hosty tloukl do klavíru, slovně napadal vedoucího restaurace a potom před restaurací zůstal opilý ležet.

Proti tomuto rozsudku, jehož spis byl obviněnému doručen během výkonu trestu v Nápravně výchovném ústavě v M. dne 28. září 1976, podal obviněný odvolání dne 5. října 1976. Jeho podání nese razítko útvaru Sboru nápravné výchovy ze dne 15. října 1976.

Odvolání obviněného zamítl krajský soud v Praze v neveřejném zasedání usnesením ze dne 25. listopadu 1976 sp. zn. 7 To 229/76 podle § 253 odst. 1 tr. ř. jako odvolání opožděně podané.

Proti tomuto usnesení krajského soudu v Praze podal generální prokurátor České socialistické republiky stížnost pro porušení zákona ve sprostěch obviněného. V ní dovozuje, že podle přípisu NVÚ M. ze dne 25. ledna 1977 obviněný podal odvolání dne 6. října 1976 vychovateli NVÚ, avšak vychovatel je obviněnému vrátil s odůvodněním, že je napsáno pouze v jednom vyhotovení a obyčejnou tužkou. Tím se stalo, že další podání obviněného je orazítkované až datem z 15. října 1976, tedy po uplynutí osmidenní lhůty, která obviněnému končila dnem 6. října 1976 ve 24 hodiny. Postup vychovatele byl nesprávný a v rozporu s ustanovením § 59 odst. 1 tr. ř., přičemž podle § 60 odst. 4 písm. d) tr. ř. je lhůta k podání odvolání zachována též tehdy, jestliže bylo podání ve lhůtě učiněno u náčelníka nápravného zařízení, v němž je odvolatel ve vazbě nebo ve výkonu trestu. Proto byl v závěru stížnosti pro porušení zákona učiněn návrh, aby Nejvyšší soud ČSR po vyslovení porušení zákona v ustanovení § 2 odst. 5 a § 253 odst. 1 tr. ř. napadené usnesení krajského soudu v Praze zrušil a aby ve věci dále postupoval podle § 270 odst. 1 tr. ř.

Nejvyšší soud České socialistické republiky přezkoumal podle § 267 odst. 1 tr. ř. napadené usnesení i řízení mu předcházející a shledal, že zákon byl porušen.

Napadené usnesení, jímž bylo odvolání obviněného zamítnuto podle § 253 odst. 1 tr. ř. jako opožděně podané, odůvodnil krajský soud v Praze v podstatě tím, že obviněný, ač řádně poučen o možnosti podat odvolání do 8 dnů od doručení rozsudku, podal odvolání orgánům ostrahy NVÚ MS M. až po lhůtě stanovené pro odvolání.

Časový rozpor mezi údajem obviněného o datu sepsání odvolání (dne 5. října 1976) a razítkem o datu podání tohoto odvolání u náčelníka NVÚ M. (dne

15. října 1976) měl vést odvolací soud ke zjištění skutečné doby podání odvolání, učiněné obviněným ve výkonu trestu odnětí svobody. Kdyby si byl odvolací soud prověřil dotazem u náčelníka NVÚ M. okolnosti podání odvolání obviněným, byl by zjistil, obdobně jak je obsaženo ve sdělení náčelníka NVÚ M. ze dne 25. ledna 1977 pro generálního prokurátora ČSR, že totiž obviněný skutečně sepsal odvolání dne 5. října 1976 a odevzdal je dne 6. října 1976 příslušnému vychovateli NVÚ MS M. kpt. H. Vychovatel je však neodevzdal náčelníku, ale vrátil obviněnému zpět s tím, že je třeba odvolání podat dvojmo a napsat je čitelně. Takový postup vychovatele nebyl správný.

Podle § 59 odst. 1 tr. ř. lze odvolání učinit písemně, ústně do protokolu, telegraficky nebo dálnopisem. Uvedené ustanovení tedy nestanoví formou takového odvolání, ani takové náležitosti, jaké vyžadoval pro ně vychovatel nápravně výchovného ústavu v M. Stačí toliko, aby odvolatel dal najevo svůj nesouhlas s rozsudkem ve lhůtě pro odvolání.

Z doručky ve spise založené je patrné, že obviněný obdržel rozsudek okresního soudu v Mělníku dne 28. září 1976 (úterý). Lhůta k podání odvolání mu tedy končila dne 6. října 1976 (středa). Podle vyjádření náčelníka NVÚ MS M. ze dne 25. ledna 1977 podal obviněný odvolání, sepsané dne 5. října 1976, vychovateli H. v nápravně výchovném ústavě dne 6. října 1976, tedy včas. Podle § 60 odst. 4 písm. d) tr. ř. lhůta je zachována též tehdy, jestliže podání bylo ve lhůtě učiněno u náčelníka nápravného zařízení, kde je ten, kdo podání činí, ve vazbě nebo ve výkonu trestu. Z uvedeného je patrné, že obviněný podal odvolání včas. To, že je vychovatel vrátil obviněnému pro domnělé formální nedostatky a přijal teprve jeho další podání až dne 15. října 1976, se stalo nezávisle na zavinění obviněného, a proto je nutno odvolání ze dne 5. října 1976 přiznat charakter včas podaného odvolání.

Jestliže odvolací soud rozhodl na základě neúplných podkladů o odvolání s výrazně rozpornými časovými údaji, aniž si zjistil skutečnou dobu podání odvolání obviněným u náčelníka, porušil zákon v ustanovení § 2 odst. 5 tr. ř.